BIULETYN SPORTOWY

Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej i Okręgowych Związków Sportowych w Koszalinie

Nr 12 (21) Rok III | Koszalin dnia 10 sierpnia 1957 r. | Poz. 102 — 104

TREŚĆ

UCHWAŁA NR 102

Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej w Koszalinie
z dnia 26 lipca 1957 r.

w sprawie oceny sytuacji i wytyczenia zadań w dziedzinie rozwoju i dalszej pracy klubów sportowych w woj. koszalińskim.

Wojewódzki Komitet Kultury Fizycznej stwierdza, że zmiany struktualne i organizacyjne sportu w dziedzinie powstawania i rozwoju klubów sportowych — są słusznie i obecne wyniki pracy klubów mimo wielu braków w szczególności kierunek ich pracy i osiągnięcia stwarzają podstawę do głębokiej wiary w powodzenie tego kierunku rozwojowego demokratyzacji ruchu sportowego.

Zarówno plenum jak i prezydium i aparat wykonawczy WKKF od chwili podjęcia uchwały przez GKKF i wytyczenia zadań w dziedzinie powstawania klubów sportowych — poparł w pełni te założenia i w praktyce na ogół prawidłowo na ile obiektywne warunki na to pozwalały realizował je. Wyraziło się to przede wszystkim w:

a) przeprowadzania powiatowych narad aktywu sportowego przygotowujących reorganizacje ruchu sportowego i powstawania klubów,
b) sprawnym i szybkim instruktażu komisji organizacyjnych (drogą bezpośredniej informacji), a następnie opiniowaniu i rejestracji,
c) popularyzowaniu i wskazywaniu prawidłowej drogi rozwojowej klubów przy współpracy prasy i radia,
d) szybkim przystosowaniu całej pracy organizacyjnej, szkoleniowej, sportowej i fin.-gospodarczej do roli, celu i zadań klubów sportowych.

Dlatego też kluby sportowe na terenie naszego województwa powstały szybko, w swych założeniach i początkowej fazie pracy rozwijały się prawidłowo.

Tegoroczne osiągnięcia naszego ruchu sportowego w piłce nożnej, kolarstwie czy innych dyscyplinach nie można rozpatrywać w oderwaniu od pracy klubów, które są w szczególnie w naszych warunkach najlepszym sprawdzianem pracy sportowej — soczewkąześrodkowującą i odbijającą wszystko, co dobre i złe w naszym ruchu sportowym. Kluby sportowe okrzepły też organizacyjnie i wzmocniły się gospodarczo, mają coraz to większy autorytet i miejsce wśród opinii publicznej i władz, oraz stają się coraz bardziej — co jest najwartościowsze — szkołą podstawową demokratycznego gospodarowania i kierowania ruchem sportowym, jego wszechstronnym rozwojem od podstaw. W okresie przejściowym, w okresie reorganizacji w nowych warunkach ustrojowych, przy istnieniu zupełnie nowej formacji społ. ekon. nie mogąc już pracować po staremu, nie umiejąc jeszcze pracować po nowemu, nasz cały aktyw sportowy przechodził i przechodzi dziecięcą chorobę uczenia się i wzrostu, wypracowywania nowych, lepszych form w walce nieraz ze starym, w walce z narastającym tu i ówdzie złem.

Na tym też tle i w tym tylko aspekcie oceniając pracę WKKF w stosunku do klubów sportowych, można stwierdzić, że w zasadzie w takim okresie słuszna była taktyka nieingerencji w wewnętrzne sprawy powstawania klubów układania sobie przez nie kierunków i form pracy. Należy tu pamiętać o zbytniej ingerencji organów państwowych, kultury fizycznej w ub. okresie w ruchu sportowym będącym z natury rzeczy ruchem społecznym — ujemnych skutkach skostnienia, zurzędniczenia pracy przy równoczesnym ograniczeniem samodzielności i samorządności aktywu sportowego. W okresie przejściowym reorganizacji wiele spraw musi dojrzeć, jakby dotrzeć się, przy zasadniczych i głównych osiągnięciach w przemianach październikowych — mogą być i ofiary. Podstawowe zadania WKKF w tym okresie polegało na tym, aby umiejętnie włączyć się w nurt tych przemian, wpłynąć na ich bieg i kierować tak jak tego wymaga polityka naszej partii i państwa ludowego; jest to o tyle rzecz b. trudna i złożona, niemniej możliwa do realizacji, o ile na to pozwala rzeczywistość, obiektywne warunki. Jest to konieczne po to też, by przyśpieszając stabilizację ruchu sportowego, w walce o nowe, lepsze zaoszczędzić jak najwięcej strat. Podstawową, subiektywną winą kierownictwa i aparatu WKKF jest to, że nie potrafił dość szybko włączyć się do całkowitego kierownictwa przemianami w naszym sporcie, a konkretnie w rozwoju klubów, nie kontrolował dostatecznie od samego początku ich pracy, nie reagował ostro na braki i głównie to, że nie miał rozeznania i należycie jasnej sytuacji. Stąd też obecnie wynika konieczność dokonania takiej oceny przy pomocy plenum WKKF przy pomocy materiałów zebranych w naszym województwie przez podkomisję sportu KC PZPR.

Na podstawie oceny sytuacji w klubach sportowych woj. koszalińskiego dokonanej przez przedstawicieli podkomisji sportu KC PZPR, danych uwag i spostrzeżeń własnych oraz w wyniku dyskusji — plenum Woj. Komitetu Kultury Fizycznej stwierdza:

1. Ocena i niektóre wnioski zawarte w materiałach pracy podkomisji są w zasadzie kierunkowo słuszne i w dużym stopniu pomogą aktywowi sportowemu w jego dalszej pracy nad umocnieniem i rozwojem klubów. Niemniej jednak ze względu na konieczność uzyskania bardziej wszechstronnego i pogłębionego poglądu na sytuację w większości klubów naszego województwa, plenum uważa za słuszne rozszerzyć i pogłębić ocenę wysuwając równocześnie podstawowe braki w rozwoju i pracy klubów oraz wnioski do poprawy sytuacji w tej dziedzinie.

2 W oparciu o posiadane materiały, uwagi i wnioski postulowane w dyskusji należy uznać, że:

a) powstawanie klubów przebiega obecnie nierównomiernie, a ostatnio nastąpił pewien proces zahamowania, co się uwidoczniło w szybko zmniejszającej się ilości rejestrowanych klubów. Szereg od dawna istniejących komisji organizacyjnych klubów sportowych, jak w Drawsku, Połczynie-Zdroju, Czaplinku i innych miejscowościach — nie zdradza chęci stabilizowania swej pracy i zalegalizowania w formie klubów sportowych.

Ma to swoje źródło w niepewności działaczy w możliwości finansowe i materialne istnienie klubów, w przypadku ludowych klubów — w braku jasno sprecyzowanego stanowiska i odpowiedniej polityki w tej mierze ze strony Rady Woj. LZS, która w zasadzie niewiele reaguje na proces zachodzących zmian wśród kół chcących się usamodzielnić. Poza tym do niedawna w przypadku klubów wojskowych i częściowo i obecnie w sporcie szkolnym i spółdzielczości pracy daje się również odczuć przewlekające się niepotrzebne wyczekiwanie. Nie chodzi tu o odgórne kierowanie i regulowanie powstawaniem klubów, a raczej istnieje paląca potrzeba włączenia się i pomocy aktywowi w kołach sportowych. Ponadto istnieje szereg innych przyczyn powodujących ten stan rzeczy, jak brak doświadczenia i bliższego instruktażu, zmniejszające się dotacje federacji, nie zawsze właściwy stosunek powstających związków sportowych do klubów (głównie zbyt duże świadczenia na rzecz OZPN), niezrozumienie nieraz roli i zadania klubów i szereg innych przyczyn, które obok już wymienionych w decydującej mierze rzutują na pracę istniejących już klubów sportowych;

b) w wielu istniejących klubach sportowych jak WCKS Granit K-lin. KS „Barka", Kołobrzeg, LKS „Gryf", Słupsk, KKS Darzbór Szczecinek i innych. Obserwuje się niepokojący objaw praktycznej likwidacji niedochodowych dyscyplin, jak tenis stołowy, siatkówka, tenis ziemny itp. Wynika to nie tyle ze złej woli czy ambicji działaczy klubu, zapatrzonych niejednokrotnie tylko w piłkę nożną — ile z braku środków na rozwój tych dyscyplin przy całej wadliwości obecnego odgórnego systemu finansowania. Pomijając już przytoczony wyżej fakt zmniejszenia dotacji państwowych na rozwój kultury fizycznej, należy zwrócić uwagę na fakt odgórnego nieraz faworyzującego jednych, a zniechęcającego drugich dotowania klubów przez federacje bez głębszego poznania sytuacji i działalności danego klubu.

Podobnie plenum RWLZS uznało za słuszniejsze udzielić 20 tys. zł dotacji na piłkę nożną w pseudoludowym klubie „Gryf" Słpsk, mającego olbrzymie (niewyzyskane) możliwości wewnętrznej akumulacji środków aniżeli ambitnemu LKS „Jedność" w Tucznie, pow. Wałcz, który nie otrzymał w ogóle dotacji. Należy przyznać, że WKKF na to nie miał wiele wpływu ze względu na system finansowania;

c) należy również stwierdzić, że ciężka sytuacja finansowa klubów sportowych pogłębia w dużym stopniu niewłaściwa i nieraz wręcz niechlujna, rozrzutna i karygodna, stojąca w niektórych przypadkach w kolizji z prawem — polityka części kierownictwa kilku klubów. Wyraża się to w nadużycaich, jak w przypadku LKS „Gryf" Słupsk czy WCKS „Granit" Koszalin, bądź też rozdętej sztucznie ilości pracowników administracyjnych nieproporcjonalnej do ilości instruktorów i trenerów, jak w WZKS „Lechia" SZ-k, WCKS „Granit" Koszalin, LKS „Gryf" Słupsk czy KKS „Bałtyk" Koszalin, gdzie pracownicy techniczni otrzymują uposażenie ryczałtowe sięgające do 1.800 zł miesięcznie, co jest oczywiście sprzeczne z uchwałą Prezydium Rządu nr 426/54 o uposaż. ryczałt. prac. instytucji społ.

Poza tym nie polepsza sytuacji fakt niezbierania składek (raczej nagminny) niewłaściwej gospodarki sprzętem itp., podobnie jak nie sprzyja poprawie sytuacji nieuregulowanie opłat za korzystanie z obiektów i urządzeń sportowych, płac personelu administracyjnego, podatku dla rad narodowych itd., a w szczególności sprawa tzw. „kadrowego", inaczej półzawodostwa, gdzie właściwie otwiera się pole do nadużyć i dowolnej na swój sposób rozumowanej nieraz interpretacji. Dużym mankamentem jest nieuregulowanie dotąd form i metod prowadzenia księgowości w klubach;

d) praca organizacyjna — szkoleniowa i sportowa klubów przedstawia wiele do życzenia. W większości klubów mimo płatnych sekretarzy brak jest należytej ewidencji członków, problemowych i perspektywicznych plnaów pracy. Zupełnie niepokojącym jest fakt nikłego udziału młodzieży i kobiet wśród członków klubów sportowych. W pracy sportowej kluby bazują na Jedn. Kol. Sport. KKF i Zw. Sportowych nie przejawiając wiele inicjatywy w kierunku rozszerzenia jego w miarę swych możliwości. Po tej też linii idzie na ogół praca instruktorów i trenerów nie mających na ogół własnych, koncepcyjnych i długofalowych planów szkoleniowych za nielicznymi wyjątkami. Istniejąca potrzeba rozgrywek w niższych i tańszych dla klubów klasach. Związki sportowe w ogóle nie zaspokajają: np., OZPN do chwili obecnej nie zdołał uporządkować rozgrywek C klasy. Słuszna tedy była inicjatywa PiMKKF oraz RWLZS organizujących we własnym zakresie rozgrywki piłki nożnej czy lig, a co pozwoliło na częściowe przynajmniej utrzymanie dorobku b. kół;

e) osobnym, choć niemniej ważnym elementem w pracy klubów są wewnętrzne antagonizmy i morale działaczy i zawodników. W wyniku źle pojętej dążności do jednoczenia ruchu sportowego (zadanie długofalowe) za wszelką cenę „na siłę" i sztucznie bez liczenia się z obiektywnie istniejącą sytuacją (tradycje, nawyki, możliwości uzyskiwania środków materialnych itp.). W szeregu klubów zarysowała się sytuacja rozłamowa, grożąca rozbiciem sił, środków i energii aktywu, co spostrzec można w KS „Rega" Swidwin, TKS „Ustka" w Ustce czy jak to zostało faktem dokonanym ostatnio w WCKS „Granit" Koszalin. Działające tu i ówdzie grupki sportowych „rozrabiaczy" nie dość szybko i skutecznie są demaskowane i izolowane przez zdrową większość rzeczywiście pragnącą rozwoju kultury fizycznej. Podobnie nie sprzyjają dobrej pracy antagonizmy międzyklubowe, jak np.: w Szczecinku i Złotowie. Źródłem jest tu brak pracy ideowo-wychowawczej, a nierzadko bierna postawa aktywu partyjnego, związkowego czy młodzieżowego. Nieliczne też, choć istniejące są fakty pijaństwa wśród zawodników czy też kaperownictwa;

f) ważną, choć nie do końca jasną sprawą jest sprecyzowanie roli i charakteru klubu sportowego w warunkach naszego województwa. Wydaje się pewnym, że w woj. koszalińskim, gdzie na tle ogólnego niedorozwoju gospodarczego i kulturalnego nie odczuwa się zbyt dużej potrzeby wf i sportu, to kluby sportowe, jeśli mają być — jak sobie w statutach zakładają, masowymi organizacjami wf i sportu, to mając kadry, środki materialne i finansowe — powinny być wszechogarniającymi (prócz kół LZS na wsiach i małych miasteczkach) chętną część społeczeństwa ośrodkami kultury fizycznej. Dlatego też należałoby uważać je za podstawowe i decydujące ogniwo życia sportowego. W związku z tym konieczne się staje sprecyzowanie roli i miejsca LKS-ów w celu uniknięcia w przyszłości powstawania takich paradoksalnych tworów jak LKS „Gryf" Grapice w Słupsku. Wydaje się też niesłuszne w nowych warunkach stabilizacji ruchu sportowego w wojsku praktyka tworzenia wojskowego — cywilnych klubów, a raczej otwartych dla części cywilnej społeczeństwa wojskowych klubów;

g) analizując warunki rozwojowe klubów sportowych należy stwierdzić, iż w zasadzie w chwili obecnej istnieje dostateczna do potrzeb aktualnie istniejących klubów i sekcji — ilość instruktorów i trenerów, sprzętu oraz urządzeń sportowych. Sprawa przyszłości, to poważny problem do rozpracowania, bowiem wydaje się, że jednak dynamika rozwojowa klubów i potrzeby będą wzrastać. Osobnym problemem dość trudnym do rozwiązania jest sprawa rozmieszczenia tak, aby instruktorzy, sprzęt, urządzenia i obiekty były w miejscach i klubach gwarantujących im należyte wykorzystanie i opiekę. W dużych miastach, jak Białogard, Koszalin, Szczecinek, Słupsk instruktorzy (uprawnieni) nie są całkowicie wykorzystani w klubach, przy jednoczesnym ich braku w innych, szczególnie mniejszych miastach. Podobnie ma się sprawa ze sprzętem; w jednych miejscach jest jego nadmiar, w drugich brak. Jeżeli chodzi o obiekty i urządzenia sportowe, to większość klubów je dzierżawiąca w zasadzie troszczy się o nie i wykazuje społeczny, gospodarski stosunek do nich. W niektórych jednak przypadkach, jak np.: w Szczecinku i Koszalinie, kluby spor-

towe nie umieją wspólnie porozumieć się w przedmiocie korzystania, opłaty, konserwacji itp., co powoduje w warunkach istnienia jednego tylko obiektu wiele antagonizmów rzutujących poważnie na rozwój życia sportowego w tych miastach. Co gorsza, zachodzi nieraz sytuacja, że klub sportowy dzierżawiąc obiekt i wykorzystując duże sumy pieniędzy otrzymywane od państwa na remonty i inwestycje, traktuje obiekt nieraz jako swą prywatną własność, która winna przynosić maksymalne dochody, a w powiększenie jej wartości nie dawać nic, mimo możliwości zrobienia wiele czynem społecznym, jak np.: KKS „Darzbór" w Szczecinku. Stąd konieczność jak najszybszego uregulowania gospodarki obiektami dzierżawionymi przez kluby, a niewłaściwie administrowanymi.

Reasumując tę ocenę ujętą w podstawowe fazy uwypuklające braki w pracy naszych klubów i ich źródła, należy jeszcze raz podkreślić, że są to braki wynikające ze wzrostu, z rozwoju, a nie upadku i dlatego, aby przyśpieszyć prawidłowe powstawanie i rozwój klubów i usunięcie niedociągnięć, aby zapewnić właściwe kierownictwo procesem przemian w tej dziedzinie — plenum Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej w Koszalinie działając na podstawie i w wykonaniu dekretu z 18 stycznia 1956 r. o organizacji kultry fizycznej fizycznej w Polsce — uważa za konieczne i uchwala, co następuje:

I. W zakresie spraw organizacyjnych:

1. a) Zobowiązać prezydium WKKF, aby w terminie do 31 lipca 1957 r. w drodze wydania zarządzenia lub komunikatu przyśpieszyć rejestrację i uporządkowanie stanu organizacyjno-prawnego działających stowarzyszeń sportowych noszących charakter klubu sportowego;

b) zalecić RWLZS, komisjom org. SZOS, Szkolnemu Zw. Sport., Kom. Sport. ZS „Start" zajęcie jak najszybciej jasno sprecyzowanego stanowiska w sprawie stosunku do klubów, co należy wyjaśnić na zorganizowanych w tym celu naradach przewodniczących komisji org. klubów poszczególnych pionów. Za realizację i kontrolę wykonania powyższego czyni się odpowiedzialnymi kier. oddz. org. WKKF oraz przewodn. RWLZS i sekretarzy org. SZOS, Szk. Zw. Sport. i insp. org. sport., kom. sport. ZS „Start"; termin 30. VIII. 1957 r.;

c) terenowe komitety kultury fizycznej w terminie do 28 sierpnia br. drogą specjalnych narad i bezpośredniego instruktażu udzielą jak najdalej idącej pomocy organizacyjnej przewodn. kół i komisji org. przyszłych klubów sportowych — odpowiedzialni przewodniczący wszystkich PiMKKF w województwie.

2. a) W stosunku do istniejących klubów sportowych:

a) zalecić zarządom klubów sportowych utrzymywanie działalności w zakresie przewidzianym statutem przy uruchomieniu pracy wszystkich zaplanowanych sekcji, zaprowadzeniu dokładnej ewidencji, zbieranie składek, odbywanie zebrań w oparciu o plany pracy oraz zaprowadzenie ścisłej wewnętrznej kontroli przy współudziale komisji rewizyjnych — odpowiedzialni prezesi wszystkich istniejących klubów sportowych;

b) w terminie do 30 września br. Wojewódzki Komitet Kultury Fizycznej w porozumieniu z terenowymi KKF zorganizują grupy kontrolne złożone z aparatu i aktywu sportowego, które w tymże czasie przeprowadzą dokładną, kompleksową kontrolę działalności wszystkich klubów sportowych w województwie, o czym należy złożyć informację na jednym z plenum WKKF w czwartym kwartale br. Odpowiedzialni za organizację i kontrolę wykonania kier. oddziałów WFS, Org. i Fin.-Gosp. WKKF;

c) Wojewódzki Komitet Kultury Fizycznej równocześnie zwraca uwagę na konieczność przestrzegania zasady pełnej dobrowolności tworzenia klubów i decydowania o przynależności do poszczególnych federacji. Należy też szczególną uwagę zwrócić na to, czy istnieją realne podstawy organizacyjno-kadrowe i materialno-finansowe do powstawania i działania przyszłych klubów sportowych.

II. W zakresie spraw finansowo-gospodarczych

1. Wystąpić z wnioskiem do GKKF o jak najszybsze uregulowanie:

a) systemu i form dotacji finansowych dla klubów sportowych przy założeniu, że klub winien być finansowany przez WKKF (dotacje państwowe), dalej nie partycypujące w dochodzie narodowym federacje np. ZS „Start") oraz lokalne źródła jak zakłady pracy, różne zapomogi i dotacje itp.;

b) stawek płac dla instruktorów i trenerów dostosowanych do obecnych warunków oraz tzw. „kadrowego";

c) stawek płac dla personelu administracyjnego w klubach;

d) form i metod sporządzania preliminarzy, prowadzenia księgowości itp.;

e) ustalania zasad i wysokości pobierania podatku od klubów przez terenowe rady narodowe —o dpowiedzialny kier. Oddz. Fin.-Gosp. WKKF w terminie do 30 sierpnia br.

2. Zobowiązać wszystkie związki sportowe w województwie, a szczególnie OZPN, do pobierania minimalnych świadczeń od klubów głównie w dziedzinie:

a) opłat za udział w rozgrywkach i członkostwa;

b) uregulowanie stawek sędziowskich przy odpowiedniej polityce obsad zawodów — odpowiedzialni za przestrzeganie — przewodniczący związków sportowych.

3. W sygnalizowanych wypadkach nadużyć w klubach przeprowadzić dokładne kontrole w terminie do 30 września br. wyciągając wnioski organizacyjno-karne w wypadku stwierdzenia winnych. Odpowiedzialny st. insp. fin.-budż. WKKF przy udziale komisji rewizyjnych klubów.

4. Zobowiązać zarządy klubów sportowych do wzajemnego przekonsultowania się (przesyłanie wykazów) w ilości posiadanego sprzętu sportowego nie wykorzystywanego w celu płatnego wzajemnego odstępowania sobie — odpowiedzialni prezesi klubów w terminie do 30 września 1957 r. Poza tym w tym czasie należy zaprowadzić ścisłe kartoteki materiałowe sprzętu.

5. Wystąpić z wnioskiem do właściwych terenowych rad narodowych o przekazanie administracji stadionów sportowych w Koszalinie i Szczecinku władzom miejskim lub terenowym KKF po przekonsultowaniu sprawy tej od strony prawnej. Termin — 30 sierpnia 1957 r. — odpow. st. insp. Urz. Sport. WKKF.

6. Uregulować w terminie do 25 sierpnia br. sprawę ramowych opłat za korzystanie z obiektów i urządzeń sportowych, w formie zarządzenia — odp. st. insp. Urz. Sport.

III. W sprawie spraw wyszkoleniowo-sportowych

1. Zobowiązać Oddział WRS WKKF do zaktualizowania wykazu uprawnionych do prowadzenia zajęć instruktorów i trenerów, a następnie podania do wiadomości klubom sportowym. Termin do 20 sierpnia br. — odpow. st. insp. sportu.

2. Zalecić związkom sportowym przeprowadzenie szkolenia instruktorów, trenerów i sędziów pod kątem zapotrzebowania klubów w oparciu o aktualny stan ilościowy posiadanych kadr instr. sędz. oraz ilość posiadanych sekcji przez kluby — odpowiedzialni prezesi związków, za kontrolę wykonania — kier. Oddz. WFS.

3. Zwrócić uwagę kierownictwu związków sportowych na potrzebę i konieczność szybkiego zorganizowania systemu rozgrywek szczególnie w masowych dyscyplinach sportu na szczeblu powiatów.

4. Zalecić zarządom klubów sportowych opracowanie własnego, tymczasowego w porozumieniu z terenowymi KKF i zw. sport.) kalendarza sportowego w oparciu o posiadane środki i możliwości. Oddział WFS udzieli wydatnej pomocy klubom w tym zakresie.

IV. W zakresie współpracy z organizacjami partyjnymi, związkowymi, młodzieżowymi i radami narodowymi

1. Wystąpić z wnioskiem do KW PZPR o uwzględnienie problematyki pracy klubów i oceny panującej sytuacji na posiedzeniach instancji KP i POP zainteresowanych szczególnie w tych zagadnieniach, bądź też postawienia w formie informacji na odprawach aktywu. Odp. przewodn. WKKF w terminie do 25 sierpnia br.

2. Przez Prez. WRN spowodować, aby prez. PRN w swych planach pracy ujęły zagadnienia pracy klubów sportowych oraz pomocy tymże w zakresie wpływu na zakłady pracy

w kierunku udzielenia pomocy materialnej klubom. W tym też sensie zwrócić się do Kom. Porozumiewawczej Związków Zawodowych o spowodowanie zajęcia się bliżej sprawami klubów sportowych przez zarządy okręg. zw. zawod. Odpowiedzialny przewodn. WKKF i Oddz. Organizacyjny. Termin 20 sierpnia 1957 r.

3. Zwrócić się z apelem do Komendy Chorągwi ZHP, zarządów woj. ZMS i ZMW o pełne włączenie młodzieży do pracy w klubach sportowych. Termin do 25 sierpnia 1957 r. Odp. przewodn. WKKF i Oddz. Org.

V. W zakresie spraw różnych

1. Zobowiązać Radę Woj. LZS, Oddz. Org. WKKF, Miejski i Pow. Kom. Kult. Fiz. w Słupsku do zrewidowania pracy oraz roli i charakteru LKS „Gryf" Grapice w Słupsku w kierunku spowodowania w ostateczności środkami administracyjnymi reorganizacji klubu. Wydaje się z wielu względów celowe, aby na terenie m. Słupska istniały i działały typowo miejskie kluby sportowe. Rolnicze zakłady pracy popierające rozwój sportu wiejskiego mogą i winny popierać pracę klubu, jednakże działającego głównie na terenie małych miast, PGR i gromad. Niedopuszczalny i szkodliwy jest fakt przechwytywania środków przeznaczonych na rozwój sportu wiejskiego na cele rozwoju klubu ogólnomiejskiego. Termin wykonania: 30 sierpnia 1957 r.

2. Zpomocą prasy i radia oraz organizacji społ.-polit. przeprowadzić szeroką kampanię wyjaśniającą problematykę pracy klubów ze szczególnym uwzględnieniem walki o likwidację antagonizmów, o właściwy poziom pracy ideowo-wychowawczej, o prawidłowe kierownictwo pracą klubów, o stworzenie jak najlepszych warunków rozwojowych w dalszej perspektywie działalności. Odpow. Oddz. Org. i WFS WKKF.

Wojewódzki Komitet Kultury Fizycznej wyraża przekonanie, że niniejsza uchwała oceniająca sytuację w klubach woj. koszalińskiego i nakreślająca kierunek i wytyczne dalszego działania — w swej realizacji będzie dużą pomocą dla ofiarnej i oddanej sprawie rozwoju kultury fizycznej — kadry działaczy sportowych — w pracy nad dalszym rozwojem i wzmocnieniem tego podstawowego ogniwa wf i sportu, jakim są kluby sportowe.

Dlatego też zobowiązuje się Prez. WKKF do szerokiego rozpowszechnienia i opublikowania niniejszej uchwały, kontroli wykonania oraz złożenia informacji o realizacji w czwartym kwartale br.

Koszalin, lipiec 1957 r.

Za Wojewódzki Komitet Kultury Fizycznej:
(—) Kwiecień Marian, przewodniczący

ZARZĄDZENIE Nr 71

Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej
z dnia 20 czerwca 1957 r.
w sprawie trybu załatwiania wyjazdów zagranicę ekip sportowych.

Z dniem 1 lipca 1957 r. obsługę związków sportowych w sprawach paszportowych przyjmuje Państwowe Przedsiębiorstwo Imprez Sportowych. W związku z tym ustala się następujący tryb załatwienia wyjazdów ekip i delegacji związków sportowych:

1. Związek sportowy składa w Głównym Komitecie Kultury Fizycznej — Departament Sportu — sporządzony w 4 egzemplarzach „wniosek o przeprowadzenie kontaktu międzynarodowego", najpóźniej na 6 tygodni przed terminem planowanego wyjazdu. Do wniosku należy dołączyć zapotrzebowanie dewizowe.

2. W terminie do 10 dni Wydział Łączności Międzynarodowej przekaże do związku sportowego 2 egzemplarze „wniosku" z decyzją Prezydium Głównego Komitetu Kultury Fizycznej.

3. Związek sportowy wystawia zlecenie organizacji wyjazdu do PPIS, załączając zaaprobowany przez GKKF wniosek wraz z pełną dokumentacją paszportowo-wizową osób przewidzianych na wyjazd. Zlecenie na wyjazd do krajów kapitalistycznych winno być złożone w PPIS przez zainteresowany związek na 30 dni przed terminem wyjazdu, a na wyjazd do krajów socjalistycznych na 25 dni. W wypadku przekroczenia tych terminów, PPIS może odmówić przyjęcia organizacji wyjazdu.

4. Departament Finansowo-Gospodarczy GKKF po zaakceptowaniu zapotrzebowania dewizowego związku sportowego wystawia wniosek dewizowy, na podstawie którego PPIS podejmuje przyznane dewizy w NBP. Z otrzymanych są drogą dewiz przedstawiciel związku sportowego (kierownik ekipy) rozlicza się w Departamencie Finansowo-Gospodarczym GKKF w ciągu 5 dni po powrocie ekipy do karju.

5. Departament Sportu GKKF dostarczy związkom sportowym komplet wzorów, a mianowicie:

a) wniosek na kontakt,

b) zapotrzebowanie dewizowe,

c) zlecenie organizacji wyjazdu.

Przewodniczący
Głównego Komitetu Kultury Fizycznej
(—) Włodzimierz Reczek

Za zgodność:
Główny Komitet Kultury Fizycznej
Gabinet Przewodniczącego
Dyrektor Gabinetu (—) Pijewski Zdzisław

ZARZĄDZENIE Nr 66

Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej
z dnia 22 czerwca 1957 r.
w sprawie służbowych kart wolnego wstępu na imprezy sportowe.

W celu umożliwienia wykonywania zadań organom wykonawczym głównego i terenowych komitetów kultury fizycznej, a w szczególności prowadzenia systematycznej kontroli imprez sportowych organizowanych na terenie całego kraju — zarządzam, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się do użytku służbowego karty wolnego wstępu na imprezy sportowe.

§ 2.

Karta służbowa wolnego wstępu na imprezy sportowe upoważnia jedną osobę do bezpłatnego wstępu na wszystkie imprezy sportowe z prawem poruszania się po całym obiekcie i zajęcia miejsca siedzącego specjalnie wydzielonego przez organizatora imprezy.

§ 3.

Karty służbowe wolnego wstępu na imprezy sportowe wystawiane są przez:

1. Główny Komitet Kultury Fizycznej — w ilości nie przekraczającej 50 sztuk, z ważnością na teren całego kraju.

2. Wojewódzkie komitety kultury fizycznej — w łącznej ilości nie przekraczającej 250 sztuk z ważnością na teren poszczególnych województw, tzn. przeciętnie od 10 do 20 kart na województwo, nie włączając w tą liczbę PKKF (MKKF), co do których pozostawia się decyzję WKKF — ale w liczbie nie przekraczającej 2 kart na powiat, względnie miasto — siedzibę MKKF.

§ 4.

Karty służbowe wolnego wstępu na imprezy sportowe wystawiane są imiennie bądź na okaziciela, w zależności od potrzeb.

Karty służbowe wolnego wstępu na imprezy sportowe są koloru białego. Karty z ważnością na teren całego kraju posiadają zielony pasek biegnący ukośnie z lewego górnego rogu do prawego dolnego rogu. Karty z ważnością na teren

poszczególnych województw posiadają niebieski pasek.

Wzory kart stanowią załączniki do niniejszego zarządzenia.

§ 5.

Ewidencje wszystkich kart służbowych wolnego wstępu na imprezy sportowe prowadzą: Główny i Wojewódzkie Komitety Kultury Fizycznej.

Główny Komitet Kultury Fizycznej wydaje wojewódzkim komitetom kultury fizycznej blankiety według rozdzielnika, jako druki ścisłego zarachowania.

§ 6.

Ze służbowych kart wolnego wstępu na imprezy sportowe korzystają w celach służbowych pracownicy organów wykonawczych głównego i wojewódzkich komitetów kultury fizycznej oraz osoby delegowane przez komitety kultury fizycznej na imprezy sportowe w celach służbowych. Kartami służbowymi wolnego wstępu na imprezy sportowe dysponują:

1. W Głównym Komitecie Kultury Fizycznej — osoby do tego upoważnione przez przewodniczącego GKKF.
2. W wojewódzkich komitetach kultury fizycznej — przewodniczący tych komitetów.

§ 7.

Wszyscy organizatorzy imprez sportowych zobowiązani są do rezerwowania płatnych biletów na imprezy sportowe na polecenie głównego i wojewódzkich komitetów kultury fizycznej. Bilety te przeznaczone są dla przedstawicieli władz państwowych i instytucji.

Komitety kultury fizycznej winny występować do organizatorów imprez o zarezerwowanie płatnych biletów przynajmniej na dwa dni przed imprezą.

§ 8.

Na obiektach posiadających lożę honorową (lub miejsce wydzielone na takową) dysponowanie nią należy: do GKKF — w Warszawie, do WKKF — w miastach wojewódzkich, do M(P)KKF — w miastach pozostałych.

Miejsca w niej winny być przeznaczone dla przedstawicieli władz państwowych, władz związku sportowego danej dyscypliny sportu, przedstawicieli gospodarza zawodów, gości zagranicznych.

§ 9.

W uzupełnieniu zarządzenia nr 39 Przewodniczącego GKKF z dnia 1 kwietnia 1957 r. w sprawie korzystania z bezpłatnego wstępu na imprezy sportowe ustala się co następuje:

1. Do bezpłatnego wstępu dwóch osób na wszystkie imprezy sportowe, z prawem zajęcia miejsca specjalnego wydzielonego przez organizatora imprezy upoważniają:

a) legitymacje członków GKKF — na terenie całego kraju;

b) legitymacje członków WKKF — na terenie działania danego WKKF;

c) legitymacje zasłużonych działaczy kultury fizycznej i zasłużonych mistrzów sportu na terenie całego kraju;

d) legitymacje członków zarządów związków sportowych — na imprezy sportowe objęte działalnością danego związku.

2. Wszyscy organizatorzy imprez sportowych zobowiązani są do wydzielenia odpowiedniej ilości miejsc siedzących na widowni dla:

a) osób posiadających legitymacje upoważniające do bezpłatnego wstępu na imprezy sportowe (wymienionych w § 9 pkt. 1 niniejszego zarządzenia);

b) posiadaczy kart służbowych wolnego wstępu na imprezy sportowe.

3. Oranizatorzy imprez sportowych zobowiązani są do honorowania legitymacji upoważniających do wolnego wstępu na imprezy sportowe bez wymienienia ich na bilety lub zaproszenia tylko na krajowe imprezy sportowe.

Natomiast, gdy chodzi o międzynarodowe imprezy sportowe, organizatorzy tych imprez zobowiązani są do wydawania bezpłatnych biletów za okazaniem legitymacji upoważniających do wolnego wstępu oraz posiadacze kart służbowych wolnego wstępu winni odbierać bezpłatne bilety u organizatorów imprez nie później niż na 12 godzin przed imprezą.

4. Na małych obiektach sportowych ilość miejsc dla posiadaczy legitymacji upoważniających do wolnego wstępu oraz kart służbowych wolnego wstępu może być ograniczona każdorazowo przez organizatora imprezy w porozumieniu z dpowiednim komitetem kultury fizycznej.

§ 10.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 22 czerwca 1957 r.

Przewodniczący
Głównego Komitetu Kultury Fizycznej
(—) Włodzimierz Reczek

Za zgodność:
Dyrektor Gabinetu Przewodniczącego
(—) Pijewski Zdzisław

ZARZĄDZENIE Nr 39

Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej
z dnia 1 kwietnia 1957 r.
w sprawie korzystania z bezpłatnego wstępu na imprezy sportowe

§ 1.

Unieważnia się wszelkie dotychczas wydane karty wolnego wstępu na imprezy sportowe.

§ 2.

1. Zaleca się organizatorom imprez sportowych, aby wydawali bezpłatne bilety wstępu następującym osobom:

1. Członkom Głównego Komitetu Kultury Fizycznej na terenie całego kraju.

2. Członkom terenowego komitetu kultury fizycznej na terenie objętym jego działalnością.

3. Zasłużonym działaczom kultury fizycznej na terenie całego kraju.

4. Zasłużonym Mistrzom Sportu w dyscyplinie, w której ten tytuł uzyskali.

5. członkom zarządu związku sportowego na imprezy sportowe objęte jego działalnością.

2. Wydawanie bezpłatnych biletów wstępu dla sprawozdawców prasowych i radiowych winno się odbywać w sposób umożliwiający im wykonywanie swoich funkcji.

§ 3.

Zaleca się wszystkim organizatorom imprez sportowych ograniczenie do minimum wydawania bezpłatnych biletów wstępu celem osiągnięcia maksymalnej dochodowości z imprez sportowych.

§ 4.

Traci moc zarządzenie nr 60 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej z dnia 8 maja 1953 r. (Biuletyn Urzędowy GKKF nr 5, poz. 41).

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1957 r.

Przewodniczący
Głównego Komitetu Kultury Fizycznej
(—) Włodzimierz Reczek

Za zgodność:
Dyrektor Gabinetu (—) Pijewski Zdzisław

Warunki prenumeraty:
Redakcja Biuletynu Sportowego podaje do wiadomości, że zamówienia na prenumeratę należy kierować na adres: Koszalin ul. Kościuszki 23.
Przy zamówieniu należy podać:
- a) ilość egzemplarzy
- b) nazwę prenumeratora
- c) dokładny adres wysyłkowy (bez skrótów)

Prenumerata:

roczna — zł. 72.—
półroczna — zł. 36.—
kwartalna — zł. 18.—

Cena pojedyńczego egzemplarza 3 zł.
Należność za prenumeratę należy wpłacać na konto WKKF Koszalin, NBP I OM Nr. 607-95-114.

DRUKI

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Odbiorca

....

....

....

Redaguje i wydaje Kolegium Redakcyjne przy WKKF w Koszalinie ul. Kościuszki Nr. 23 — telefony: 39-32 i 36-42
Wszelkie reklamacje należy również kierować pod powyższym adresem.

C-13 KZG Koszalin D-795 250 A-4 pap. druk. 8 57